

blikket kun Tale om at bygge til 60—70 Alumner; medens man af Bemærkningerne til Lovforslaget ser, at der er 524 Ekspektanter. Det bliver da kun faa af dem, der søger, som man kan skaffe Plads til ved dette Anlæg, og det vilde være meget ønskeligt — ogsaa fordi det er billigere —, om man med det samme kunde bygge saaledes, at man fik Plads til flere og saaledes kunde formindske Antallet af dem, der maa staa paa Ekspektancelisten. Jeg vilde finde det meget heldigt, om det kunde opnaas i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, at blive enig med den ærede Minister om en saadan Fremskyndelse af Arbejdet, ellers vil Pladsmangelen kun i ringe Grad blive afhjulpet. Man maa jo desværre befrygte, at Ekspektancelisten i den kommende Tid vil faa den samme Tilgang som hidtil, og saa vil der om kort Tid være lige saa stor Mangel paa Anstaltspladser, som der er i Øjeblikket, hvis man altsaa ikke bestemmer sig til at bygge mere end det, her er foreslaaet.

Ligesom det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) vil jeg tale lidt om Udtrykket „Anstalt“. I 1911 forlod vi definitivt Betegnelsen „Anstalt“ for de Institutioner, hvor vore sindssyge findes. Vi gik bort fra denne Betegnelse, den maa ikke mere findes i dansk Lovgivning, og jeg synes, man ogsaa burde komme bort fra denne Betegnelse for de Institutioner, der huser vore aandssvage. Vi bør forlade en Betegnelse, der minder om Straf, Benævnelsen „Anstalt“ gør, som den ærede foregaaende Taler sagde, et koldt og ufølsomt Indtryk. Det forekommer mig smukt, at man ved Lov vedtog at benævne de Etablissementer, hvor man har sindssyge, „Hospitaler“ i Stedet for „Anstalter“. Nu ved jeg nok, at der er en væsentlig Forskel paa de Institutioner, hvor man har sindssyge, og dem, hvor man har aandssvage, men der maa kunne findes et Navn, som svarer til Hospital, thi det kan man vel ikke bruge. Derimod kunde man maaske bruge „Hjem“ eller „Asyl“. Asyl forekommer mig at være en ganske behagelig og mindre stødende Betegnelse, og jeg vil haabe, at vi under Lovforslagets videre Behandling maa naa til en saadan passende Betegnelse. Ifølge § 1 i Lov af 13. Maj 1911 er det utilladeligt at bruge Udtrykket „Statens Sindssygeanstalter“, men ikke desto mindre staar der her i dette Lovforslags § 4 Udtrykket Statens Sindssygeanstalter. Det har ikke større Betydning og vil selvfølgelig blive rettet under Lovforslagets Behandling,

men jeg mener dog allerede nu at burde gøre opmærksom derpaa, for at man ikke i Ministeriet en Gang til skal skrive noget saadant.

I øvrigt skal jeg ligesom det ærede Medlem fra Nørresundby udtale Ønske og Haab om, at Lovforslaget maa faa en meget let Gang gennem Tingene, saa at der hurtigst muligt kan blive taget fat paa Bygningen af denne Institution.

G. Fog-Petersen: Jeg kan slutte mig til de to ærede foregaaende Talere, for saa vidt angaar deres Anbefaling af Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme, ligesom jeg kan slutte mig til den Tak, der af dem blev rettet til Sagfører Olesen i Nørresundby for det smukke Tilbud, han her har gjort Staten. Derimod kan jeg ikke ubetinget slutte mig til deres Krav om straks at gaa til en Udvidelse af de projekterede Bygninger. Naar man skrider til et saa stort og kompliceret Byggeforslag, som der er Tale om her, vil der ved den første Bygning, der opføres, vindes en hel Række Erfaringer, som vil kunne komme Statskassen til gode ved senere Udvidelser. Det, synes jeg, maa man tage i Betragtning. Desuden ved jeg ikke, om Staten i Øjeblikket, hvor den ikke har alt for mange Penge, vil være i Stand til at afse en større Sum end den her foreslaaede. Jeg tror, at man ved kun at bygge en enkelt Pavillon til at begynde med vil kunne høste Erfaringer med Hensyn til det praktiske Arbejde med saadanne Bygningers Opførelse, og hvad Pladsmangelen angaar, maa jeg sige, at Planerne jo er udarbejdede saaledes, at man straks, naar den første Pavillon er færdig, kan opføre flere. Jeg tror altsaa, at den højtærede Minister har handlet rigtigt i kun at foreslaa Opførelse nu af en enkelt Pavillon.

I Lovforslagets § 2 foreslaas det, at der skal udnævnes en Bestyrelse paa 3 Medlemmer til at føre Tilsyn med Anstalten, naar den er færdig. Det vilde være overordentlig heldigt, om der ogsaa, medens Anstalten er under Opførelse, var en saadan Bestyrelse eller et Tilsynsraad, som paa Statens Vegne kunde føre Tilsyn med Arbejdet. Jeg ved ikke, hvor langt den højtærede Minister er naaet i sine Overvejelser med Hensyn til denne Bestyrelse, og om han overhovedet har tænkt paa, at den Bestyrelse, han har ment skulde staa i Spidsen for Anstalten, ogsaa skulde kunne føre Tilsyn med Bygningens Opførelse, men det er jo muligt, at de Mænd, som Ministeren maaske har ønsket at faa i